

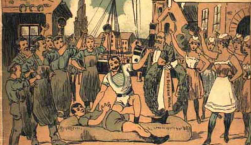
Sing & Mel. Hæftingsløst, 9. Oplag.

LIGE AD KONGEVEJEN UD

ELLER

SOMMERREVYEN
1898

MUSIKKEN VED

OLBERT JESPERSEN.

© 1898. B. M. FORLAGERENS EGENDOM

nr 390 292280

KJØBENHAVN.
Wilhelm Hansen, Musik-Forlag.

100

For Fædrelandets Skyld.

3

Allegro.

Fransk Mel.

Nr. 1.

1. En skul-de li' saa stil-le væ-re ble't Stu-
2. I - drøt er ble-ven he-le min Pa-mil-lies
3. Dig - ter-ne tldt paa Glat-is gaar ej blot i
4. Hvem skal man ta-ge til po - li - tisk I - de -
5. Kri - gen den ra-ser snart i Ost og snart i

dent, det er till sy-ven-de og sid-t
 Lyst, I - drøt med Fod og Haand og Arm,
 Frost, ak, E - rich Waa-ge plum-ped i,
 al? Trier fo-re - kom-mer mig saa graa,
 Vest, selv her i Nord den sæt-ter Spor,

Trap-pe - sti-gens al - ler - mest so - li - de Fun - da - ment,
 mi - ne to Tan - ter kør' med Her - re - Skjor - te - bryst,
 da han i Ei - nar Chri - sti - an - sens Søn - dags - Post
 Wiin - blad han sy - nes jer nu ik - ke er saa gul,
 „Ber - ling - ske“ hur et vold - somt kri - gersk Ma - ni - fest

vel at mær-ke, hvis man blev Ju - fist.
 dag - lig de kør' Ma - skl - nen varm.
 haa - ne - de Kray - ers Ma - le - ri.
 han er da fi - ne - re kledt paa.
 mod sel - ve Ma - ga - sin du Nord.

Bli - ve Mi - ni - ster og be - rømt som Bar - den - fleth,
 Jug - lof - ter med den e - ne Arm halv - an - den Hest,
 Muus skreg Ge - valt, det gjor - de og - saa Tox - en Worm,
 Høgs - bro er næ - get fluk, ja det er han ved Gud,
 Læn-ge nok har Mid - del - stan - den set den grum-me Haj

gaar som en Mis ved Hjælp af Jus,
 Jens, min Ne - væ, den Druk - ken - holdt,
 Bor - sen var fast - Chris - tian - sen flov,
 pas - ser saa pænt sin Din - gel - dang,
 slu - ge hver lil - le strøb som Krebs,

sø, med mit Snak - ke - tøj jeg skn' til Høj - ste - ret,
 ren - der paa Føll - den rundt med Sko og stri - bet Vest, og
 Waa - ge blev fu - ret, ja for Vre - den var en - orm,
 Ja - cob Sca - ve - nus ser dog me - get be - dre ud,
 ge - re i Gry - der, Plat - me - na - ger og Stra - maj,

der'er jo kun én Oc - tu - vi - us. *meno* Og min
 spar - ker saa Puk - kers smuk' en Boldt. Skunt jeg
 han hav - de væ - ret alt for grov. Ja, sin
 og har en mer' har - mo - nisk Gang. Selv om
 Regn - kap - per, Støv - ler, Nips og silps. Men hvor -

Ta - le blev dan: „Høj - ter - vsær - di - ge Mænd!
 ta'r mod Du - sør, kor jeg som A - ma - tør,
 Svø - be han svang, saa de hop - ped og sprang,
 Hugs - bro er brav, er han me - get for lav,
 for skal dog Haj'n staa de an - dre i Vej'n,

Her staar jeg li' som God - ske - sen!
 Nis - sen har haft mig i For - hør.
 pung - stet - te Pen - ge - mænd af Rang.
 Ja - cob sva - rer mer til Ti - dens Krav.
 Vette - W. hug - ge he - le Lam - me - steg'n?

Jeg er gan-ske bar paa Ta-lent, men la'er ba-re gan-ske
Men jeg sa': „Hvad Fand' jeg gør li' saa dan som Schrader, da han
Var det for Kom-mers, han kom dem paa tværs, el-ler for at
Of-rer glad sin Pung, gør 'et med et Schwang, og han bær sig
Rejs Dig Mid-del-stand, vis, Du er en Mand, sed-le Mænd med

li' som om Ta-lent jeg har. Og det gør jeg saa
slog et Slag i En-gel-land". „Ja men det gjord' han saa
skri-ve gru-elig slet-te Vers? Ja for det gør han saa
ad som han end-nu var ung. Og det gør han saa
Rex i Spid-sen fø-rer an! Og det gør han saa

Sa-tans godt, jeg gør det for Fæ-dre-land-dets Skyld, aa jeg be-er Dem
Sa-tans godt, det var for Fæ-dre-land-dets Skyld! Naar han snød ja saa
Sa-tans godt, han gør det for Fæ-dre-land-dets Skyld, det er ikke for det
Sa-tans godt, han gør det for Fæ-dre-land-dets Skyld, ja naar han spil-ler
Sa-tans godt, han gør det for Fæ-dre-land-dets Skyld, det er ik-ke for

ta' mig blot for vo-res Fæ-dre-land-ses Skyld!
var det blot for han-ses Fæ-dre-land-ses Skyld!
Mam-møn blot, men for han-ses Fæ-dre-land-ses Skyld!
ung, de'er blot for han-ses Fæ-dre-land-ses Skyld!
Bla-det blot, men for han-ses Fæ-dre-land-ses Skyld!

Allegretto.

Fini Henriques.
Den fri Behandling af Olf. J.

Nr. 2.

1. Rin - ge kun er ef - ter Sme - de - sken Sme - de -
 2. Ver - den den rum - mer jo mer end nok Be - de -
 3. Sme - den har Raad for hver trau - rig Sjæl: Tag en

løn, Fan - den i saa - dan Var - me sku' staa, hvis øj man ef - ter
 mænd, Gud - ske - lov dog, der gror paa vor Jord end - nu vel en - og
 Sang! Sme - den kan li'e lidt Sang for sig sel', det hø - rer til hans

Ar - bejds - ti - den kun - de lidt til Skag - ler - ne slaa.
 an - den frej - dig rask og mun - ter Sme - de - svend.
 Fag - en - gang, og Sme - den syn - ger Da - gen lang.

Ham - ren fal - der, Gni - sten
 Be - de - man - den spil - ler
 Tak - ten slaar han med sin

sprin - ger, her er me - re Jærn end no - gen
 Hel - gen, og i Angst for Hel - ved's He - de
 Ham - mer, til den gam - le Vi - se, den om

rit.
 bleg - sot - tig Tøe kan slu - ge, slid til
 gaar han - føj for den le - del Sme - den
 Guld og om gren - ne Sko - ve, og de

Mid - dags = Klok - ken klin - ger, slaa min Dreng saa
 dra - ger tro - lig Bøel - gen, selv om han bli'er
 tu - send ss - de Flam - mer, hvem den gyld - ne,

Staa - let ry - ger ind i nos - ste U - ge.
 svedt, gør han øj Hel - ved hedt her - ne - de.
 glat - te Ring han gør - ne vil - de lo - ve.

(Den glade Købbersmed.)

Først skal vi slaa saa det kan forslaa, og saa for - ks - ler vi os i det
 Hæng I med Ho' - der - ne, hvem der vil, vi an - dre vi vil væ - re fri for
 Saa skal vi rul - le til Bryl - lupsfest, hvem skoer min Hest? En Smed kan bedst, og

(Tilkomponeret.)

Glas, vi bedst kan li'e, smed til Din Mad, til Din
 Hæn - ge - ho' - de - ri. Slaa til en - hver, der bli'er
 in - gen Hel - vedes - præst! Aa, man kan kla - re sig

Taa Din Po - kall det er Sme - de = Mo -
 gal, naar Du lær, det er Sme - de = Ma -
 stolt naar man ker, med lidt Sme - de = Hu -

(Vølunds Motiv.)

Tremolo
 rall.
 ner
 mer

1 U - de paa Lan-det er en Mand, de en Mand,
 2. U - de hos os man ti - er stil - le til ølt,
 3. U - de paa Landet gi'er vi in - gen-ting væk,
 4. Før var der ly - stigt ved Stu - den - ter - nes Soid,
 5. Og sik - ke Stykker som The - a - tre - ne gi'er,

Øl det er Øl ja vel, og Vand det er Vand, her E - ti - ket - tenspiller
 her for det mindste Sludder skri - ges Ge - valt, naar blot en Synge - pi - ge
 her kan man sig - ge baad' i Po - se og Søk, nu til en Kir - ke, ja og
 nu er For - e - nin - gen i Kvin - der - nes Vold, og nu maa Kæ - fe - renej
 jeg var til øt, som hed „med saab - net Vi - sir,“ det var en Da - medet var

før - ste Vi - ol, baa - de hos Men - ne - sker og paa Al - ko - hol.
 naar lidt Ko - lik, har det i Bla - de - ne sin fa - ste Ru - brik,
 nu til et Slot, nu til en skal - det Hund, der skal ha' Ka - lot,
 bli - ve for slem, da man maa - ske skal føl - ge Da - mer - ne hjem.
 gaa - et for - kert, ork Gud, den Stakkel, næ, hvor var hun ge - nert.

En skal ha' Hen - ne - sy, og En ha' Mar - tel, Bræn - de - vin
 El - ler hvis Bryg - ge - ren i e - gen Per - son, kæ - ber d'Angle -
 snart til en Heat, der staar paa svag' li - ge Bén, snart er det
 Nu maa man siu - ge de u - ar - ti - ge Ord, al - le de smaa
 Det er nu af de Ting, som i Kø - ben - havn kan sæt - te

er det alt dog al - li - ge - vel om det er Brændum el - ler
 terre for to en halv Mil - li - on, - næ, hvem der kæ - ber et Trak -
 Fat - tig - folk - ses Bern i A - then, Fat - ti - ge Bør'n i A -
 Da - mer vil de syn - ke i Jord, der - som de hør - te blot et
 Plet paa mangtet bor - gerligt Navn, naar man gaar hen og faar et

det er Ho - bro, - det
 tørsted el - ler Kro, - det
 then - den er go' dem, 1 - 5. ta'er vi paa Landet med en knu - sende Rol
 Ord som Po - po, - det
 Barn el - ler to, - det

Moderato

1. Var sig Ridder Hr Rør-dam, han red sig un-der
 2. Bleg-ned Jom-fru og Pru-e og man-gen u-frels
 3. Slog han Gang'ren med Spo-re, han slog med Stang og
 4. Var sig u-frels Hr Hans Søn, gik med sin Pe-tra
 5. Var sig Christen og Mortens Søn var sig af sen-er
 6. Hug da Rørdam til Fo-len, und-sag-de al-le
 7. Ridde-ren Da-gen der-ef-ter tren for Hr Winkel
 8. Trængte pur-un-ge Hr Rør-dam i Hans Søns Bur sig
 9. Hil Dig, Hans af Rør-dam, Du sejred for-u-den

Nr. 4.

(Solo og Kor.)

(Solo.)

Ø, men Lin-den hun lø-ves, sprang Gang'-ren o-ver
 Mand, men Lin-den hun lø-ves, de har som ungen Hr
 Spær, thi Sporen er af Guld,- Det var ej hans e-gen
 kvær, men Skoven stander i Blom-ster, da raab-te han til den
 ti, der laa den æ-de-lig Her-re, raabte til ham den de
 de, nu stander Landet i Vaa-de, det er i Mor-gen
 frem, thi Æ-ren er for Krigsmænd, mig ly-ster det nu at
 ind, de maa vel saa i Dan-mark, og mex-en slog den
 Svig, ø, Hjærtet er af Guld,- de dan-ske Møer de

(Solo og Kor.)

Bjærg og Dal, det ko-sted møg-le Kle, det donner un-der
 Rør-dam plat in-gen Heste-for-stand, saa lif-ligt han
 Gan-ger, han tog sig det ik-ke nær, thi Kon-gen han
 Rid-der: Du pl-ner for-sand Din Mær! O, oi fav-re
 u frels Mænd: giv strax den Gang-er fri, de leg-te en
 at-ter Dag, min Rust-ning ag-te I, men Han-sen
 dra-ge til Hr Hans Søns Hus og Hjem, I bin-de Guld-
 æ-de-lig Helt Hr Hans Søn un-der Kind, end le-ver der
 suk-ker: Gid ung Rør-dam el-sked mig, det donner un-der

ritard.

dan-ske Krigs-mænd der de ud-ri-del
 leg-te for sin Jom-fru un-der Li-de.
 raa-der for de Krigs-mænds Po-ler ud-i Dan-mark!
 Ord de fry-de mangt et Hjør-te!
 Leg og Le-gen var alt ud af Vre-den!
 gaar saa let gen-nem Lun-den!
 Hjel men op og føl-ge Hr Jon ud-i Le-ding!
 Søn-ner af gam-le Hol-ger Dan-ske!
 dan-ske Krigs-mænd der de ud-ri-del!

Nr. 5.

Moderato.

1. Først gik jeg op til Dan - ne - skjold at
 2. Til A - bra - hams jeg rend - te hjem: Hr
 3. Jeg vredt i mi - ne Strømper stak mi - ne
 4. Jeg tænkt - te skam et Øj - e - blik, skal

ta - le med P. Han - sen, hans Mi - ne - næ, hvor han e' kold: „Vil
 Di - rek - tør, hvor - dan - ne har De dog tænkt at kla - re Dem, nu De
 gan - ske fix - e Fød - der, jeg sa' Far - vel, men ik - ke Tak, og
 Du ta'e ud til Lor - ry? Men jeg be - tænkt - te mig og gik til

Frø - ke - hen til Dan - sen? El - ler er der no'et, De el - lers kan? „Ja,
 ik - ke har Jo - han - ne? Paa „Tril - by“ har jeg væl - dig Mod, og jeg
 fo'er saa lukt i Schre - der. Jeg sa' ham, jeg var den og den, han
 Dagmar ud, til Nor - rie. Han sa' mig, det var tre - die Der til

no'et af Gu - stav Es - se - mann, jeg har i Pro - vin - sen slaa - et
 har en lil - le hel - dig Fød, vil De selv se, Hr Di - rek - tør, saa
 sva - red lej - er - ligt i - gen, jeg tror, at han tænkt - te paa Fritz
 ven - stre, dér stod „Di - rek - tør“ - „Hvad vil De?“, „Aa ba - re spil - le

voldsomt an!“ Pe - ter smi - led: „Kan De O - phe - li - a?“
 vær saa god!“ „Ja, De - res Ben - tej er u - paa - kla - ge - ligt, men
 Pe - ter - sen. Hvad jeg for - lang - te? - nær han daa - ned,
 In - ge - næ - er!“ „Har De Ev - ner?“ „Ja, saa ger - ne!“ Men

„Ja, jeg kan he - le Val - sen af Cop - pe - li - a!“ Paa
 Væg - ten læg - ger jeg ho - ved - sa - ge - ligt paa,
 da jeg sa' hun - dred Kro - ner pr Maa - ned. „Hr
 kan De rul - le godt paa r' - er - ne?“ Jeg

Ste - det dan - sed jeg en Reel, saa blev vi af brudt af E. mil, der
 om De har den Mu - skel, som er den æg - te Kunstners Hel - lig - dom! „Hr
 Schreder, da dog ej af Skræksaa stryg - ger vi et Et - tal væk! Ja,
 rul - le - de og snur - re - de, i Krøl - ler - ne han pur - re - de, og

kom og vil - de spille no'et, som Mantzius li - ge hav - de faaet. Hr
 Di - rek - ter, hvor vil De hen, den Mu - skel. Gud hvor sid - der den? „Han
 stryg mig her og stryg mig der! Men uf! hvor Schreder dog var tvær, jeg
 Ar - me - ne o - ver kors han la', og sa' med Gravrest: „Naa, ja, ja, De har

ritard.
 Han - sen bad: „Frø - ken kom en an - den Dag, Ta -
 præ - ved, men fandt min Mu - skel lidt for svag: „Ta -
 af - bred ham: „Ik - ke mer om den - ne Sag, hvis
 in - gen Mi - mik og mang - ler Fo - re - drag, Ta -

lent har De, - ja men for et an - det Fag!“
 len har De, - ja men for et an - det Fag!“
 De har Ta - lent, er det for et an - det Fag!“
 len - tet maa lig - ge for et an - det Fag!“

Nr. 6.

1. Jeg i Ti-vo-li gaarrundt og ser paa
 2. Lyngby Grævling-by-en er i Kat-te-
 3. Nu des-vær-re sid-der Spanier-ne i
 4. Jeg var med til Ib-sen Fest i d'Ang-le-
 5. Nordens Guder er nu u-de af De-
 6. Pro-ku-ra-tor Nis-sen er saa glad hvert

Stad-sen, der er nu'n-te me-gen Stads ved Stad-sen dér, men for-
 pi-ne, den skal halvt om halvt jo væ-re Re-si-dens for Prins
 Skid-tet men op-rind'-lig er jo selv, de Skyld der i, for hvis
 ter-re, og jeg mo-re-de mig gan-ske skrække-ligt, Ib-sen
 bat-ten, O din ble-vet er Ca-fé paa Ø-ster bro, Thor han
 Halv-aar, naar de kon-ge-li-ge gæ-ster D. B. C., og han

re-sten maat-te Thra-ne vær' et A-sen, hvis han
 Chri-sti-an med Fru A-lex-an-dri-ne, de'er for
 ej A-me-ri-ka de hav-de hit-tet, hav-de
 sag-de næ-ste in-gen-ting, des-vær-re, Pe-ter
 hol-der Syn-ge-pi-ger paa Fre-gat-ten, Her-mod
 fel-te og-saa Si-tua-tio-nens Al-vor, da i

of-red mer, saa læn-ge den dog skær! Det er ganske sjov at se de sor-te
 Lyngby mer end Grund nok til at skrend's Schandorph digter midt om Natten ved sin
 de skam undgaaet den-ne sid-ste Krig. Lil-le spanske Kon-ge skal Du væ-re
 Han-sen der-i-mod til-strække-ligt. Jeg gad vi-de om det mo-red Hen-rik
 er Re-ser-ve-post-skib Nummer 2. Prej-a er Fa-brik og la-ver Cho-ko-
 Lyngby Prinsen gjør-de sin En-tré. For et Cyc-le-tog han sat-te sig i

Dren-ge, Sla-ve = Las-sens Mar-ked gik jeg og-saa paa, vær-re
 Lam-pe aa saa lang-en Sang med mangen Tan-ke i, men de
 Kri-ger før end-nu Du vox-et er fra Dún Ma-ma? Du skal
 Ib-sen at Pe-ter kald-te ham en Kraft af før-ste Rang, jeg saa
 la-de, Hejmdal Ty-ve = As-su-ran-ce-komp-ag-ni, Y-dun
 Spid-sen, Cyc-len bug-ne-de af Ro-ser og af Flag, aa! de

Bras har jeg Gud straf' mig ej set læn - ge, men hvor
 Tan - ker mo - rer ba - re ej - Grev Tram - pe:
 hol - de Dig til Vin og span - ske Pi - ger, Det er
 ty - de - lig Hs. Ex - el - len - ce Bip - sen kig - ge -
 har Kon - tor et Sted i Go - thers - ga - de, Ge - fion
 re - de Ro - ser stod saa kønt til Nis - sen og de

tog det mig da jeg paa Gul - vet saa' min Le - ne, min Le - ne, hvad
 ik - ke Po - e - si for Sor - gen - fri! O Schandorph, o Schandorph! hvad
 van - na ry - ge i A - me - ri - ka. Co - lum - bus, Co - lum - bus! hvad
 de for - le - gent ned i Drachmanns Sang. O Pe - ter, o Pe - ter! hvad
 guar til Mal - ms tre Kvar - ter paa 10. Og Frej - r! ja Frej - r! hvad
 fi - re hvi - de Pfer, der jul - led bag. Aa, Nis - sen, aa, Nis - sen! hvad

Fan' vil Du paa den Ga - lej! Min Lam - se sku' skam' se' ved
 vil - de Du paa den Ga - lej! for - var Dig, Du ta'er Dig ej
 vil - de Du paa den Ga - lej! Du kun - de no'em - lun - de lik!
 vil - de Du paa den Ga - lej! Hans Man - ke Din Tan - ke har
 vil - de Du paa den Ga - lej! at sæl - ge med Tæl - le og
 vil - de Du paa den Ga - lej! O Him - mel! den Him - mel den

saad'n en fjol - let Noe - ringsvej, o Le - ne, o Le - ne, ku' jeg
 ud paa Kon - gens Lyng - by - vej, o Schan - dorph, o Schandorph! saa
 godt ha' ta'et en an - den Vej, Co - lum - bus, Co - lum - bus! Du
 vakt om hvad der mang - led Dig, o Pe - ter, o Pe - ter, Du
 Run - kel - roer og slag - tet Kvæg, o Frej - r, o Frej - r! Tænk,
 fæl - ded' Taa - rer o - ver Dig, o Nis - sen, o Nis - sen! Din

naa Dig, sku' Du ha - ve Kls, hvad lig - ner det at lig - ge der som Sla - ve - frø!
 læn - ge der er Prinsar til, saa længe har vort Land nok al - tid en der vil!
 skul - de sgu ha' holdt Dig fra at pii - le ved Mac Kinleys Nord - a - me - ri - ka!
 har holdt go - de Ta - ler for, men det var dengang da Du brugte Haar - fri - ser!
 haa - nes af Hr Fredrik Vett ak, kunde Du blot ge - re op Dit Reg - ne - brædt!
 Graad flød ud i Reg - ne - vand, der var kun én der lo, det var Prins Chri - sti - an!

Det gør Fanden, gør'et!

Olfert Jespersen.

Mazurka

Nr. 7.

1. Den
2. Har
3. Jeg
4. At
5. Hvis
6. Der

al - ler - stør - ste Mand, som Danmark har, man si'er er Hol - ger Drachmann -
 man med Bla - de - ne en Smu - le ful't, og hvis man sto - le kan paa
 én - gang skre - vet har en Pøl - se - sang til Gil - de hos min Sko - ma'ers
 gaa og se paa køn - ne Ma - le - rier, som Poulsens hel - di - ge Ce -
 fer - Du fik lidt mug - gent He - ste - kød, var Skylden rén og skær Fru
 sid der 7 Mi - ni - stre last og brast paa ot - te smaa Mi - ni - ster -

ja men at slaa et Slag og sla' en køn Gui - tar, det
 Pa - ven, saa li - der I - ta - lie - ner - ne jo Sult, i
 Dat - ter, saa selv om ik - ke jeg har Dig - ter - rang, jeg
 si - lie, har væ - ret mig en virk' - lig Sjø - le - svir, i -
 Bek - kers, hun ud - le - ve - red glad sin Næ - ste Kød, der
 sto - le, og de vil sid - de der saa fast saa fast, naar

kan vi næ - sten al - le sam - men. Bech - Ol - sen der i - mod det
 Spa - nien er den og - saa gna - ven. Men her i Danmark ej der
 reg - ner mig dog som For - fat - ter. Vi er jo ik - ke faa, der
 sær den re - de Flaajs Che - nil - le. For - re - sten syn's jeg det er
 ej var prøv't af Ba - ron Eg - gers. Men Gud - ske - lov, nu kan man
 vo - re Bern'born gaar i Sko - le. Alt gaar jo her - ligt, sként de

er en Kraft, og det en Kraft af før-ste Rang, to
 mær-kes Nød, her har vi det saa fedt og godt, end-
 skr-i-ver Vers,- en Naa-de-ga-ve o-ven fra- vi
 me-get godt, naa, an-dre me-ner det er galt, at
 føl'-se' glad og tryk ved He-ste-haf med Læg, for
 sid-der haardt og Høj-re er for-ban-det faa, men

stol-te Næ-ver paa et her-ligt Skaft, en Jeanne d'Arc i Dan-ne-
 skent et ot-te Skil-ling Bir-kes-brød er ble-vet ne-der-drægtig
 var om-kringtre-hun-dred og halv-fjerds paa den A-dres-se til Zo-
 vo-re Kunstæ-re som Re-gel blot har de-res eg-ne Ko-ner
 man faar al-drig me-re Pæl-se-mad af no-get selv-dædt Dros-ke-
 Kra-ll-te-ten-den er før-ste Sort, den kan de sid-de læn-ge

vang. Jeg al-drig saa' saa skent et Mu-skel-spil, en
 smaat. Men kommer vi en Smu-le læn-ger hen, og
 ja. Han send-te os en varm og dybt-felt Tak, det
 malt. Naa, Her-re-gud, én vi-ser os sin Brud, en
 og. Kon-trol-len den er nem-lig ble'n saa go', at
 paa. Men jeg vil hol-de fi-re Fla-sker Skum paa,

rit.
 Kamp saa se-del og saa no-bel, for det gaar nem-lig gan-ske
 Hve-de-pri-ser-ne bliver la-ve, saa bli-ver Bir-kes-brø-det
 glæ-ded ham, han blev for-staa-et af Folk, der er saa kendt i
 an-den Kæ-re-sten i Ol-je, naar blot de saa en Smu-le
 den kan skel-ne gan-ske nøj-e en af-død Krik-ke fra en
 at den Dag, da Mat-zen vak-ler, saa faar vi Ven-stre-mi-ni-

ad lib.
 ær-ligt til- ja, det gør Fand'n gør'et!
 stort i- gen- ja, det gør Fand'n gør'et!
 Co-pen-hague,- ja de er Fand'n er det!
 køn-ne ud- men de gør Fand'n gør det!
 lev'n-des Ko,- ja, den kan Fand'n kan den!
 ste-ri-um,- ja, vi faar Fand'n faar vi!

Sorgenfri-Vise.

Olfert Jespersen.

Allegro moderato.

Nr. 8.

1. Sor-gen-fri-
2. Ved den smaa
3. Pin-se-by,

Po-e-si- paa Prin-ses-se-sti, Fot-gra-fi-
Lyngby Aa- a-li-as-Ka-nal- Her-dahl jun.
Prin-se-by, Sjæl-lands Kronju-vél, Ru-sten-borg,

1. vis-à-vis- Mønsted's Staf-fe-li. Mønsted's Staf-fe-
har Pau-lun for sin Hof-Jour-nal. for sin Hof-Jour-
Lot-ten-borg, Kam-mer-jun-ker Skeel, Kam-mer-jun-ker

li. Ma-ler-ne ta'er til, aa ja, og Fo-to-gra-fer-
nal. Hans A-vis er ej saa stor som „New York He-raid“
Skeel, Skeel, aa, han har Skyld, naar vor for-tryl-len-de i-

ne ta'er a' fra Sol staar op til den i-gen gaar
„Fi-ga-ro“ og „Times“ men den er me-get mer lo-
dyl er brudt af Skraal og Skrig og Pan-de-mad og

ned, So-len rin-der op og skinner kært den lan-ge Dag til Glæ-de
kal, un-ge Herdahl er saa morsom, om densker, det ved jeg ik-ke,
Prygl, naar vor By staar som en ny Hr Ku-les paa en Skee-le-vej, hvor

for den he-le Ma-ler Me-nig-hed. Den
men han klip-per ef-ter Li-ne-al, og
Fug-les Sang der hen for vil-de Hyl. For

(Gl:Thema.)

e-ne ta'er en fa-ce, den an-den me-re i Pro-fil,
Spro-get, som han dyr-ker, maa nærmest kal-des Yo-la-pyk,
Lyng-by og Geels Bak-ke Skeels Snak-ke-tøj det slip-per op,

én ta'er en Pla-de af Prinsens Smil, an-dre de ma-ler ham
Lyngby er skik-ke- lig, Her-dahl tryg, en And, der selv Hej-berg er
Gud-ske-lov, at vi fik Pip-per op, nu kan I godt ta' en

som cand.phil., Kun-sten staarskam me-get højt i Lyng-by!
lidt for tyk, - den gaar li-ge lukt i Lyngbys Her-dahl!
Svip her-op, for at-ter pip-per Fug-len glad i Lyng-by!

Næringsveje.

Olufert Jespersen.

Allegretto.

Nr. 9.

1. I gum - le Da - ge
 2. Me - thu - sa - lem blev
 3. Des - vær - re har jeg
 4. At Sam - son var saa
 5. Til So - do - ma det
 6. Da Ro - me - o og

tog A - vi - ser - ne det tem' - lig sløjt, da No - ah stran - de -
 ot - te - kam - dred - fyr - re - ty - ve Aar, før han - ses Lev - nin -
 ej per - son - lig talt med Hr Ho - mer, han lig - med dog vist
 væl - dig stærk, har vi i Bib - len læst, til han blev klip - pet
 lo - vet blev for Straf at slip - pe fri, hvis der var fem - ten
 Ju - lie skal - de til at sæt - te Bo, saa lej - ed de - en

de med Ar - ken, stod der ej en Døjt, ei - ler som
 ger kom paa mo - sa - isk Kir - ke - guard, det Fø - de - de
 ik - ke no'en al - mind' - lig Smør - grøs - ser', ja, de gam - le var
 à la mal - con - tent, det ar - me Bæst, Skam faa Fru Da -
 Høj - re - mænd, men ak, der var kun to, ak, med Fol - ke -
 Him - mel - sang med kne - ben Plads til to, en Tand - bør - ste,

den gang Na - po - le - on den sto - re fød - tes, den Fød - sel blev ej
 fat - tig, dum var sgu den Mak - ka - bæ - er, han ku' jo ha'
 go - de, no'et var der ved de Po - e - ter, nu dig - ter Gud
 li - la, List det gaar langt o - ver Styr - ke, hvad skal man med de
 thín - get gaar det vist næp - pe be - dre, en stor Mas - se
 Red - kam, Ser - van - te - stel og Ma - dras - ser, en Gulv - skruppe,

om - talt li - ge saa lidt som Goe - thes. Hvem der var i The -
 lagt sig ef - fer et Par Ju - bi - læ - er. Jeg kender en meget elsk.
 hjælp' mig den før - ste den bed - ste Pe - ter, om hvordan han just blev
 Musk - ler, de er sgu dumme at dyr - ke. Min Fa - der sag - de
 Høj - re ar - ved vi fra va - re Fæ - dre. Nu gaar det ned ad
 Fyr - fad, Flugtstol med An - ti - ma - kas - sar, end - vi - de - re to Tal -

a - tret, og hvad de hav - de paa, blev ik - ke re - fe -
 vær - dlig og flink Mu - sik - di - rek - ter, han er ik - ke vid - re -
 om - vendt ef - ter, me - get liv - lig Nat, og om hvor man - ge dam - me
 al - tid: Her Du sku' ha' en Draet, la' vær' at slaus, nej
 Bak - ke med Ar - ven det er Snavs, hvem bli - fer den sid - ste
 lerk' - ner, - der var ik - ke Raad til fler, dem smad - re han en

re - ret, - tank at det kua - de gaa, og var der en, der
 gam - mel, og der er læn - ge til han dør, Ju - bi - le - um hol - der
 Kø - ner og Kier - ster han har ha't, og hvor hans Fo - de -
 lø - se, husk, Kundskab det er Magt, en Iserd Mand han kan
 Høj - re, mon det sku' bli - ve Laus? Naa, det kan væ - re
 Af - ten paa en Un - der - of - fi - cer, det var dumt af Ro - me -

brækked si - ne Bøn, no - te - red in - gen det - te Fie - no - men, - nu er
 han hvert Fjer - ding -aar sit syv og tred - te fej - red han i Gaar, - nu er
 land er ham for - haadt, og hvad han selv er for en A - be - kat, - nu er
 al - drig li - de Nød, en Slagsbrø - der har ej til det tør - re Brød, - nu er
 li - ge me - get hvem, men rej - se randt og vi - se Man - den frem, - det kan
 o og Ju - li - e, for Tal - lerk' ner, - selv de mest u - mu - li - 'e, - det er

det en Nærings - vej!
 det en Nærings - vej!
 det en Nærings - vej!
 det en Nærings - vej!
 bli - ve en Nærings - vej!
 nu en Nærings - vej!

Med Præstekrave paa.

Allegretto.

Poisourri.

Nr. 10.

1. So - len plej - er for - sto Pin - se - dag
 2. Clau - sen Vil - helm Bech - ses Se - kre - toer,
 3. „Dag - mar“ vil - de gra - tis spil - le „Brand“
 4. Vi maa ha' lidt me - re Kir - ke - fred,

at ta' sig en Trip - pe - vals, det vil Pa - stor
 det er dog en Pok - kers Ka', er fra Gaard - og
 mildt i vo - res Kir - ke - tid, her, Mar - ti - nius,
 in - gen Ø - ler i det fri, vi maa stry - ge

Us - sing ik - ke ha', det bl'er Loga i So - lens Huls.
 Nat - te - mis - sio - nær ble - vet Ri - gens Ad - mi - ral.
 er Du tos - set Mand! Bech sig fin - der al - drig i'et,
 Ting som „Vø - lund Smed“ vi maa luk - ke Ti - vo - li -

Al Mu - sik har Us - sing stop - pet op, Pin - se - dag der spil - les
 Danmarks Fla - de, Danmarks Oj - e - sten, er nu Clau - sen un - der -
 Son - dag For - mid - dag - det mang - led blot, ska' Du gaa og spil - le
 Son - dag væ - re skal en Graa - vejr - dag u - den Sol og Fug - le -

ej, Sol, Du er en guds - for - gaa - en Krop,
 lagt, ham for - u - den er der ik - ke En,
 Præst! næ, hans Hel - lig - hed Prins Ber - na - dost'
 sang, al - le Cyc - le - kluk - ker - ne skal ha'

ritard.

hvad er det med Dig! Nø, Sol Du skal i Øst op-staa med
 der skal no'et ha' sagt. Snart skal vi se de Gut-ter blaa med
 han ku' gaa som Gæst. Og Neu-mann kun-de og-saa gaa med
 Kir-ke-klok-ke-klang. Be-tjen-te skal paa Ga-den gaa med

Præ-ste-kra-ve paa, og pænt i Kir-ke gaa med
 Præ-ste-kra-ve paa i Mer-set op at gaa med
 Præ-ste-kra-ve paa og Mun-den lidt paa skraa og
 Præ-ste-kra-ve paa, de ri-den-de de maa ha'

Præ-ste-kra-ve paa, hvis som Jo-han-nes Jør-gen-sen Du
 Præ-ste-kra-ve paa. Hvo kun med Dan-marks Fla-de staa, naar
 Præ-ste-kra-ve paa. Men hvis Du Son- og Pin-se-da' Dig
 Bis-pe-hu-e paa, og Da-vid han kan li-ge gaa med

bli-ver from i-gen, saa kan Du maa-ske, naar
 Clau-sen bra-ser paa, selv Sa-tan, den Trold, gaar
 klæd-te halv-vejs a' og stod i Tri-kot, Mar-
 Præ-ste-kra-ve paa, saa fej-ler det ej, saa

pænt Du vil be; faa Stats-un-der-støt-tel-se!
 Fau-den i Vold, naar Clau-sen er Tor-den-skjold!
 ti-nus mons-tro saa Ver-den til Paa-ske sto'!
 gaar som en Leg Tu-rist-strommen den-ne Vej!

Moderato.

Nr. 11.

1. *Han:* Det er dumt at væ - re cand.,
2. *Han:* Fra Kompas til Kak - kel - o - vn,

selv om og - saa det er mag., man kan ha det bril - li -
fra cand. mag. til Cir - kus - Klovn, fra Jens Busk til Ka - to -

ant i et me - re mun - tert Fag. *Hun:* Pi - ske Børn er og - saa
lik O - ver - gan - gen er saa kvik. *Hun:* Fra en Bor - ger til Sol.

drøjt til at spille falsk Kla - vér, hvis det saa be - tal - tes
dat, - Te - le - fon til Au - to - mat, fra Dorph - Pe - ter - sen til

hejt, men nej! man skal la' vær! *Han:* Nu er jeg Ar -
Bang er blot un - ber - gang. *Han:* Nu er jeg Ar -

tist, Spe - ci - a - la - list, ik - ke me - re dansk, - men
tist, Spe - ci - a - la - list, det var in - gen Ting det

spansk. *Hun:* Jeg er Sig - no - ra Ni - a - nul - la - la l'O - pe - ra la
Spring. *Hun:* Jeg er Sig - no - ra Ni - a - nul - la - la, det gik ex - pe -

Andantino grazioso.

Kridt, Ma drid! *Begge*: O - he'! Gu - a - dal - qui - vir!
dit, - det Skridt *Begge*: O - he'! Gu - a - dal - qui - vir!

Flor fi - na, Spa - ni - ens Jord, e - vi - va To - re - a - dor!
Flor fi - na, Spa - ni - ens Jord, e - vi - va To - re - a - dor!

Spansk spoken here, Gu - a - dal - qui - vir! Tju! Ca - ram.
Spansk spoken here, Gu - a - dal - qui - vir! Tju! Ca - ram.

bol - Bil - li - ard, di Gi - bral - tar! 1. 0 -
bol - Bil - li - ard, di Gi - bral - tar! 2. 0 -

(Dans efter 1ste Vers.)

f Castagner.
(Strofe af „Velund Smed“)

Presto (Dans efter 2det. Vers.)
Tarantelle.

D. C. *f*

fz

Nr. 12.

Vals.

Baldrion og Lottenborg.

1. *B:* Det var sgu eg'ntlig dumt Du, man ik - ke
 2. *B:* Rex, Korsgaard og Wit - san. skyg'er mig til
 3. *B:* Den Af - ten „Stalden“ brændte, sad jeg i
 4. *B:* Sik - ken Ha - lej dog Bor - ger - ne gør paa
 5. *B:* Har Du 'tte set den Ud - stilling, som The -

var med i ott' og fyr - re, saa ku man le - ve godt,
 Mid - dag en Del at gransk'i, de Bla - de som Des - sert
 Ha - ven med to be - kend - te, *L:* Fik Du kaldt Tjen'ren ned?
 Fæll'den med Borgmu - sik - ken, *L:* Der er øj Spor Re - spekt
 a - tre - ne har ser - ve - ret, *L:* Jo, det er sjov at se,

Sta - ten er jo saa flot: *L:* Ja, man faar Li - re - kas - se, saa man kan
 er det Par Ø - re værd: Flakt Ho' det paa sin Ko - ne, en lil - le
B: Vi skulde li - ge te'et. *L:* Pen - ge - ne var jo go - de, Du vidste
 mer i den un - ge Slægt. *B:* Naar blot en lil - le Lejtnant er saa u -
 hvor - dan de la - ver Sne. *B:* Dér faar man al - le de Vit - tig - he - der,

glad la' Vi - o - len sær - re, saa dan en Ve - te - ran
 Pi - ge, som vil sig dro - ne, sparket af en Ban - dit,
 sag - tens - hvor Fugmann bo' - de? *B:* Ik - ke saahelt be - stemt,
 hel - dig at ta - be Krikken; sæt - ter de i et Grin,
 Cen - sor han har kas - se - ret, *B:* Prø - ver paa den Ci - gar,

mo - rer sig he - le Da'en. *B:* Tænk, han faar Lov i
 alt det g'ler Ap - pe - tit. *L:* Plud - se - lig ble - vet
 Num - ret jeg hav - de glemt, *L:* Ja, tidt naar man har
 ny - de - lig Di - si - plin. *B:* Jam'n Bau - mann er øj at
 Schrøder til See - nen har. *B:* Og An - na Lar - sen i

Velkommen, o Prins og Prinsesse!

Mel: af „Trilby“
med nyt Indlæg.

Nr. 13.

Moderato.

1. Vel - kom - men, o Prins og Prin -
 2. Ej Dan - mark er man - ge Kva -
 3. Vel - kom - men Prin - ses - se fra

ses - se saa god fra Meck - len - borgs hav - krans - te
 drat - mi - le stort, og rin - ge er Fat - tig - mands
 Ven - der - nes Land, hav Tak, at Du Vej til os

Kyst, vel - sig - net det Sted hvor I
 Kaar, han gav dog sin Skærv til den
 fandt, Du rej - ste til os fra Be -

sæt - ter Jer Pod, et Vel - kom - men vi sjun - ge fra
 fest - li - ge Port, som vi haa - ber I ik - ke for -
 kend - ter - nes Land, men hos os strax Du Hjer - ter - ne

Bryst. Paa hvi - den Slot høj - sa - li - ge -
 smaar. Vel kom - men Prins med høj - e Brud, Du
 vandt. Du er saa lys og morgenfrisk, o,

Dron - ning Ga - ro - li - ne A - ma - li - e - har
 brin - ger Dan - mark ny - e Skud paa
 fæl Dig her ret Sor - gen - frisk, se,

le - vet i lyk - sa - lig Fred, byg dér i Kær - lig -
 Da - nas gam - le Konge - træ, alt un - der Kro - nens
 Kon - gens Lyng - by bliver alt Prins Chri - stians Lyng - by

hed. Hør Dros - sel og Stil - lids og blaa - sor - te Stær de
 Lø. Fra Ska - gen og til War - ne - mün - de er Flag for
 kaldt. Der vox - er ej Pal - mer i Dan - ne - marks Land med

fløj - te ved skov - krans - te Dam, alt fra
 Prin - sen og højst - sam - mes Brud, Lyng - bys
 Pragt - blom - ster som i Schwe - rin, vil Du

Prin - sen var lil - le, var han os saa kær, og vor
 Smaa - pi - ger har set Prin - ses - sen i Dag, hun er
 tsæ mod de Blom - ster, vi by - de Dig kan: vær - saa -

Kær - lig - hed vox - ed med ham! Alt fra Prinsen var lil - le var
 ung og saa yn - dig ser hun ud! Lyngbys Smaapiger har set Prin -
 god, vil Du hæ'e en Se - rin! Vil Du ta'e mod de Blomster, vi

han os saa kær, og vor Kær - lig - hed vox - ed med ham!
 ses - sen i Dag, hun er ung og saa yn - dig ser hun ud!
 by - de Dig kan: vær - saa - god, vil Du hæ'e en Se - rin!

Hypnotisme.

Marcia.

Baldrion, Anna, Lottuborg.

Potpourri.

Nr. 14.

1. *B:* Tjai en vun - der - fuld Kraft ud - i
B: Tja, tjai vét - nok at Kvin - der - ne
B: Men Fru Tot - ten - berg, tja, det maa

2. *A:* I en Baad sid - der' hun paa et

Øj - ne - ne har, husk at tænk' Dem om, for - in - den De giv' er
 sjæl - dent gur saa, a - ber tjai jeg pas - ser som en Sme - de.
 tjai og - saa ha' strax at vi - de hvor den Fru'n - tim - mer blev
 stort O - ce - an sam - men med en lil - le krol - let Ka - pel.

Andante con moto.

Svar *A:* Hvad - be - ha'er! *E:* Vi har mi - sted os en
 svend - ga - li paa.
 a' svar mig da!
 lan, *L:* Den Ga - lan! *A:* Ja, nu sej - ler De - res

Go - li - ath! *L:* Ja, min lil - le bit - te Go - liath! Hvor er Deng - se.
 Sø - ster lungs med Skaa - nes græn - ne Ky - ster, Ka - pel - lan er

bas - sen? *A:* Han - er her paa Plad - sen, det er virk - lig
 kys' - syg, De - res Sø - ster sø - syg, *L:* Han sku' ha' en

Sand - hed hvad jeg si'er L: Saa er De den
or - dent - lig Dragt Klo, B: Lad den Schwe - ster

se - de - ste blandt se - de Pi'er. *Allé*: Aa Gud - ske -
sej - le hen - ses e - gen Søl *Allé*: For Gud - ske -

con animato

lov vi faar i - gen en ro - lig Nat, hvor rart dog
lov vi faar i - gen en ro - lig Nat, hvor rart dog

at vi nu faar fat i Go - li - ath, det vil - de
at vi nu faar fat i Go - li - ath, det vil - de

virk' - lig og - saa væ - re rent u - tro - lig, at vi al - drig
virk' - lig og - saa væ - re rent u - tro - lig, at vi al - drig

me - re skul - de træf - fe Go - li - ath!
me - re skul - de træf - fe Go - li - ath!

Den lille noble Kvinde.

Moderato espressivo.

Olfert Jespersen.

Nr. 15.

legato *rit.* *p*

1. Frø-ken,
2. Sø-paa
3. Bli'er jeg

det er Kærlig-hed til Dem, *Hun:* De er virk' lig lidt for li-ge-
 Fri-er-fød-der lig-ger jeg, og paa Ver-se-fød-der tigger
 Rid-der, in-gen u-den Dig gør en Gu-stav Christensen af

frem, jeg knap ken-der Dem Hr Bal-dri-an! *Hun:* Saa'paa
 jeg! *Hun:* Man hin-an-den ken-de maa lidt mer! *Hun:* Gud, jeg bli'er
 mig. Hvis jeg op-gi'er min Bourgogne-vin, *Hun:* Er saa

rit. *p*
 Mand-tals-li-sten staar saa-dan: Næ-rings-vej-aa
 kendt med Folk paa et Kvar-ter! *Hun:* Tror De vir-ke-
 Skyl den min? *Hun:* A-le-ne din! Der som jeg gaar

jo, De kan tro Færs Hammer fal-der, Ho-pæl det er no-get, som
 lig, der er no'et ved A-morns Hec-te! *Hun:* Ja, det er da al-len-fals
 hen og faar Præ-mi-e for Hun-de, jeg der ei-lers højst bli'er lidt

De be - stem - me kan, Fed - sels - dag - i
nok For - se - get værd. Ja, jeg syn's nu
om - talt for en Bjørn, hvis jeg ta'r den

Mal - to - og - tred' - ve er min Al - der, ful - de Navn er
virk - lig De sku' ta' mig til søg - te, bli - ve skilt i
Kreds, Ven - stre ik - ke hol - de kun - de, dér hvor El - lin -

ritard.
Ni - ko - laj Pe - trus Bal - dri - an. Lo - ge - ren -
gen er da in - gen Her - re - færd. *Hun:* Hvad jeg
ger sa': kom anf til Kom - man - der'n. Bli'er jeg

de og Tjen - ste - tyen - de - nej! Sko - le -
ava - rer ved jeg end - nu ej, men det
bedt til Mid - dag pr La - kaj li' - som

ritard.
Blig - ti - ge Børn, nej, end - nu nej, lil - le nob - le
ved jeg, det bli'er ik - ke Nej! *Hun:* Lil - le nob - le
Lemb / eke, - alt det skyl - des Dig, lil - le nob - le
ritard.

dim.
Kvin - de, som har in - spi - re - ret mig!
Kvin - de, har jeg in - spi - re - ret Dig?
Kvin - de, som har in - spi - re - ret mig!
D. S.

Lattervise.

Vivace.

Amerikansk Mel.

Nr. 16.

1. Jeg ar - vet har fra Bed - ste, fa'er en me - get lil - le Kat, en
 2. Da A - brahams gav Fo - re - stil - ling paa A - bon - ne - ment, jeg
 3. Det Fo - re - drag om „Fram“; som Fridt - biof Nansen rej - ste paa, det
 4. I - fald til Bysl - lup - pet i Cannes jeg blot var ble - vet bedt, saa
 5. Den - gang vi gik i Sko - le, vi som A - sens - ba - ster sled, og
 6. Mon den - ne Dok - tor Schenck skal ta - 'ges ganske se - ri - os, naar

Hun - kat, der faar Kil - lin - ger om - trent hver - an - den Nat, jeg
 meld - te mig som Stu - dent og blev i - sce - ne - sat af Bøng, det
 gik for ud - solgt Hus, og Pri - ser - ne var ik - ke smaa, men
 hav - de jeg til Slut - tet gi'et, men det er nu'n - te sket, hvad
 Ro - bin - son og Gyn - ge - hest var der ik - ke no'et der hed, i
 na man ha - ve vil en Dreng, saa faar man tit en Tos, hvad

el - sker Dy - ret og de smaa, men ka't - te fo - de dem, Tak
 var et dej - ligt Styk - ke det af Ras - mus Clau - sens Søn, jeg
 saa brod han Kon - trak - ten, og det var jo Sny - de - ri, men
 jeg har sendt, jeg haa - ber Prin - sen ik - ke vil for - smaa, for
 Syn - den var der ik - ke Ta - le om man kun - de dø, hver
 Un - gen bliver for en, det ved man sku'n - te, for man faar'n, nej,

væ-re dan-ske Kvin-der er de na paa Fø-de-ljem. Grev-in-de
 gjor-de vold-som Lyk-ke dér som Folk af beg-ge Køn. Det Styk-ke
 er- lig-talt saa har han sgu min ful-de Sym-pa-ti, for for-ste
 det er det grin-ag-tig-ste, jeg kun-de hit-te paa, tre-fi-re
 Ef-ter-mid-dag stil-le-de in ple-no vi til Klo. Nu hen-tes
 det er saa u-mu-ligt som at flyt-te Run-de-taarn. Men nu skal

Dit er Jorl-mor ha, ha,ha,ha, ha,ha,ha,ha, Kom-tes-se Dat er Vaa-ge-ko-ne
 var saa tan-ke-tungt, ha,ha,ha, ha,ha,ha,ha, og saa be-dre-ve-ligt, ha, ha, ha,
 Gang var det vel sjov, ha,ha,ha, ha,ha,ha,ha, og tre-og fyr-re-ty-ven-de, ha,
 Min-de-ru-der, ha, ha,ha,ha, ha,ha,ha,ha, sex dy-be og sex fla-de, ha, ha,
 Børn i Om-ni-bus, ha,ha,ha, ha,ha,ha,ha, og bringes hjem i Dæk-ke-kur-ve,
 Taarnet flyt-tes, ha, ha,ha,ha, ha,ha,ha,ha, og staa som Kiosk i Pu-ster-vig, ha,

ha, ha, ha, ha, ha, min Kat faar The paa Sen-gen, ha, ha, ha, ha,
 ha, ha, ha, ha, ha, aa, da hun skød ham, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
 ha, ha, ha, ha, ha, men hun'-dred-tre-og-tred'v-te, ha, ha, ha, ha,
 ha, ha, ha, ha, ha, 12 solv-for-gyld-te Min-de-skeer, ha, ha, ha,
 ha, ha, ha, ha, ha, og Bør-ne-ne faar al-drig Klo, ha, ha, ha,
 ha, ha, ha, ha, ha, hvor Dren-ge kan be-stil-les for-ud, ha, ha,

ha, ha, ha, ha, ha, og Kill'n-ger-ne faar ny' Kar-tof-ler ha,ha,ha,ha, ha!
 ha, ha, ha, ha, ha, vi dø-de al-le-sam-men af ha, ha,ha,ha,ha, ha!
 ha, ha, ha, ha, ha, og tu-sen-de-og-tret-ten-de ha, ha,ha,ha,ha, ha!
 ha, ha, ha, ha, ha, aa Gud, hvad er vi Men-ne-sker, ha, ha,ha,ha,ha, ha!
 ha, ha, ha, ha, ha, men det sku' A-dolf Langsted ha, ha, ha,ha,ha,ha, ha!
 ha, ha, ha, ha, ha, lad mig faa et kvart Dusin sor-te-ret, ha,ha,ha,ha, ha!